

«На міднім небі вечір прочорнів...» (1976)

Вінграновський Микола Степанович

* * *

На міднім небі вечір прочорнів.
Малі, без голосу у ніч летіли птиці.
Згори гора дивилась у черлінь,
І хилитався човен до човниці.

Безмежний час щось прикидав собі,
На палець міряв небо при дорозі.
Світилися моря, як сонечка рябі,
І кожне море мало по тривозі.

Прозорий холод гір не покидав,
Лежав на ліктях у долинах морок —
Була в одного світу середа,
В другого світу наступав вівторок.

1976

Постійна адреса:

http://ukrlit.org/vinhranovskyi_mykola_stepanovych/na_midnim_nebi_vechir_prochorniv